

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 66

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 ianuarie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 77 din 20 noiembrie 2023 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	2–10
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
15.325./2023. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Tradiție, Onoare, Disciplină, Excelență (T.O.D.E.)	11
15.330/2023. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Banatul în anul 2023	11
15.968/2023. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Alianța pentru Transparență și Unitate	12
16.247/2023. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Alianța Maghiară din Transilvania — Erdélyi Magyar Szövetség (AMT — EMSZ)	12–13
16.253/2023. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Ader la Democrație, Educație și Reconstrucție	13
16.696/2023. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul ACUM în anul 2023	14
16.734/2023. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Alianța Moșilor Uniți în anul 2023.....	14
16.996/2023. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Forța Dreptei.....	15
17.090/2023. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Blocul Unității Naționale în anul 2023	15
17.586/2023. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Dreptății Sociale European	16

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 77

din 20 noiembrie 2023

Dosar nr. 1.977/1/2023

Ionel Barbă	— președintele delegat al Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Lucian Cătălin Mihai Zamfir	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriela-Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Horațiu Pătrașcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20 din 14 martie 2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele delegat al Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Elena-Mădălina Ivănescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea

formulată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 15.134/3/2021.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat punct de vedere la raport de către recurent și fiind depuse la dosare memoriile *amicus curiae*.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești pronunțate în materia ce face obiectul sesizării și opinii teoretice exprimate de judecători, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 15 martie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 15.134/3/2021, Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a dispus, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă termenul de «militari» folosit la art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 se referă doar la «cadrele militare» — definite la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 80/1995 sau se referă și la «soldații și gradații profesioniști» — definiți la art. 1 din Legea nr. 384/2006?».

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu nr. 1.977/1/2023.

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

10. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București cu nr. 15.134/3/2021, reclamantul A.B., în contradictoriu cu pârâțul Inspectoratul General al Poliției Române — Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Serviciul arme, explozivi, substanțe periculoase (*IGPR — DGPMB — SAESP*), a solicitat: anularea Adresei nr. xxxxx/2020 privind refuzul de eliberare a unei autorizații pentru deținere armă letală; anularea Deciziei nr. yyyyy/2020 emise ca răspuns la plângerea prealabilă, precum și a actelor și operațiunilor subsecvente, anterioare sau conexe; obligarea pârâtei la emiterea autorizației solicitate, sub sancțiunea plății de daune cominatorii de 500 lei/zi.

11. În motivarea cererii, reclamantul a arătat că pârâțul a refuzat, în mod nejustificat, să îi elibereze autorizația pentru a

procura armă letală cu destinația de apărare și pază, solicitată de reclamant în calitate de militar, după încetarea activității. De asemenea, actele contestate nu sunt motivate, iar reclamantul se încadra în categoria „militarilor”, legea nefolosind denumirea de „cadre militare”, ci pe aceea de „militari”, prin urmare, dreptul de a procura arma letală trebuie recunoscut fără discriminare și militarilor angajați pe bază de contract.

12. Pârâtul a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, reclamantul neîndeplinind condițiile legale pentru recunoașterea dreptului pretins.

13. Prin Sentința civilă nr. 5.419 din 28 septembrie 2021, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea, ca neîntemeiată.

14. Pentru a pronunța această soluție, Tribunalul București a reținut, în esență, că actul administrativ este suficient motivat și că pârâtul a apreciat în mod corect faptul că reclamantul nu a avut calitatea de „militar” necesară recunoașterii dreptului de a procura armă letală după încetarea activității.

15. Reclamantul a fost militar angajat pe bază de contract al U.M. zzzzz, în perioada 20.09.1993—10.04.2005, după care perioada contractuală a expirat, încetând relațiile de muncă. Astfel, reclamantul nu are statut de „militar” trecut în rezervă sau retragere pentru a se încadra în ipoteza prevăzută de art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004.

16. Chiar dacă nu există o corelare terminologică între noțiunea de „militar” din Legea nr. 295/2004 și aceea de „cadru militar” prevăzută de art. 1 din Legea nr. 80/1995, care include numai persoanele cărora li s-a acordat grad de ofițer, maistru militar sau subofițer, voința legiuitorului trebuie interpretată sistematic.

17. Reclamantul nu a avut statut de „cadru militar”, ci de „militar angajat pe bază de contract”, căruia i se aplică dispozițiile Legii nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 384/2006*), în vigoare la data formulării cererii de autorizare. Potrivit art. 1 alin. (1) din acest act normativ, soldații și gradații profesioniști constituie un corp distinct de personal militar, recrutat pe bază de voluntariat și situat la baza ierarhiei militare.

18. Împotriva sentinței a formulat recurs reclamantul A.B., prin care a solicitat casarea acesteia și, în rejudicare, admiterea cererii de chemare în judecată, susținând, în esență, că instanța de fond a apreciat în mod eronat că actul administrativ atacat este suficient motivat și că reclamantul nu a avut calitatea de „militar” prin raportare la art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004.

19. Astfel, s-a invocat faptul că dispozițiile Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 10 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 295/2004*), folosesc noțiunea de „militari”, și nu pe cea de „cadre militare” și nu fac trimitere la Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 80/1995*).

20. De asemenea, recurentul a invocat definiția termenului de „militar”, așa cum reiese din dispozițiile Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 223/2015*), arătând că instanța de fond a omis modificările aduse de Legea nr. 23/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților voluntari și că nu a dat relevanță Deciziei nr. 19 din 22 iunie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 24 septembrie 2020, prin care s-a stabilit că noțiunea de „polițist” utilizată de art. 257 alin. (4) din Codul penal are în vedere și

persoana care exercită funcția de polițist local în temeiul Legii poliției locale nr. 155/2010.

21. Intimatul-pârât a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

III. Normele de drept ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile

22. Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 10 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare; Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

— art. 13 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004:

„Art. 13. — Categoriile de persoane fizice care pot fi autorizate să procure arme letale

(1) Persoanele fizice de cetățenie română cu domiciliul sau reședința în România, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1), pot fi autorizate, la cerere, să procure arme letale.

(2) Armele de apărare și pază pot fi procurate numai de către următoarele categorii de persoane:

a) demnitarii, magistrații, diplomații, militarii și polițiștii, pe perioada cât sunt în activitate și după încetarea activității, pensionare, trecerea în rezervă sau retragere, după caz, cu excepția situației în care aceștia și-au pierdut calitatea din motive imputabile lor; (...).”;

— art. 1 alin. 1 din Legea nr. 80/1995:

„Art. 1. — Prin *cadre militare*, în sensul prezentei legi, se înțelege cetățenii români cărora li s-a acordat grad de ofițer, maistru militar sau subofițer, în raport cu pregătirea lor militară și de specialitate, în condițiile prevăzute de lege. (...).”;

— art. 1 din Legea nr. 384/2006:

„Art. 1. — (1) Soldații și gradații profesioniști constituie un corp distinct de personal militar, recrutat pe bază de voluntariat și situat la baza ierarhiei militare.

(2) Soldații și gradații profesioniști sunt angajați, pe bază de contract, în raport cu nivelul de pregătire, starea de sănătate și aptitudinile pentru îndeplinirea îndatoririlor militare, în funcții prevăzute în statele de organizare ale unităților militare cu grade corespunzătoare acestui corp de personal militar.”.

IV. Punctul de vedere al părților

23. Recurentul-reclamant a formulat punct de vedere, apreciind că: (i) se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea acestei probleme de drept; (ii) termenul de „militari” folosit la art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 nu se referă doar la „cadrele militare” — definite la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 80/1995, ci se referă și la „soldații și gradații profesioniști” — definiți la art. 1 din Legea nr. 384/2006.

24. Acesta a arătat că a avut calitatea de „militar angajat pe bază de contract”, invocând, în sprijinul susținerilor de mai sus, dispozițiile art. 71 alin. (1) din Legea nr. 384/2006, ale art. II din Legea nr. 23/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților voluntari, precum și Decizia nr. 19 din 22 iunie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 24 septembrie 2020.

25. Decizia nr. 19 din 22 iunie 2020, menționată în cadrul paragrafului anterior, se referă la faptul că noțiunea de „polițist” prevăzută de Codul penal nu distinge între diferitele categorii de funcționari publici — polițist, polițist local, polițist de frontieră sau de poliție militară —, aplicând principiul de drept *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, principiu a cărui aplicare se impune, în opinia recurentului-reclamant, și în soluționarea prezentei cauze.

26. S-a arătat că prevederile Legii nr. 80/1995 sunt irelevante pentru soluționarea acestei chestiuni de drept.

27. Art. 13 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 folosește noțiunea de „militari”, iar nu pe cea de „cadre militare”, mai ales că Legea nr. 295/2004 a fost republicată la 10.01.2014, iar art. 1 și art. 2 din Legea nr. 80/1995 folosesc noțiunea de „cadre militare” încă de la 20.07.1995, când legea a fost publicată în Monitorul Oficial al României.

28. Este evident, astfel, că, în ipoteza în care ar fi dorit să restrângă categoria celor îndreptățiți să obțină autorizația de procurare armă letală, legiuitorul putea să folosească, în art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 295/2004, noțiunea de „cadre militare” în loc de noțiunea de „militari”.

29. Prin raportare la tehnica de redactare a art. 13 din Legea nr. 295/2004, se observă că legiuitorul nu distinge între categoriile enumerate. Astfel, nu enumeră mai multe tipuri de demnitari (de exemplu, în funcție de modul de încadrare sau dacă sunt sau nu în funcții asimilate celor de demnitari), de magistrați (nu distinge între procurori, judecători etc. sau între categoriile de instanțe la care activează sau au activat etc.), de diplomați (de exemplu, în funcție de gradele diplomatice, și nici nu se face distincție dacă aceștia activează doar în țară sau în străinătate).

30. Mai mult, recurentul-reclamant a arătat că relevante sunt și dispozițiile art. 3 lit. a) din Legea nr. 223/2015, în care legiuitorul nu a înțeles să distingă între diferitele categorii de militari și nu a avut în vedere doar cadrele militare.

31. Totodată, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 384/2006, soldații și gradații voluntari constituie un corp distinct de personal militar, recrutat pe bază de voluntariat și situat la baza ierarhiei militare. Astfel, este evident că și soldații, și gradații voluntari/profioniști sunt „militari”.

32. Intimatul-pârât nu și-a exprimat punctul de vedere cu privire la problema de drept ce formează obiectul prezentului dosar.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

33. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă (existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță; cauza să se afle în cursul judecării, în fața unui complet al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului; existența unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei; chestiunea de drept să fie nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare), față de considerentele redate în continuare.

34. Primele două condiții sunt îndeplinite, Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal fiind sesizată cu soluționarea, în ultimă instanță, a căii de atac a recursului, cale de atac formulată împotriva sentinței pronunțate în primă instanță de tribunal, în materia contenciosului administrativ.

35. De asemenea, cea de-a treia condiție este îndeplinită, întrucât dezlegarea chestiunii de drept privind sfera noțiunii de „militari” din textul art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 constituie premisa soluționării problematicei puse în discuția instanței de recurs, respectiv stabilirea, pe cale judecătorească, a caracterului nejustificat al refuzului exprimat de pârâtul IGPR — DGPMB — SAESP de a elibera reclamantului autorizația de procurare a unei arme letale.

36. În ceea ce privește ultima condiție, instanța de trimitere a reținut că este îndeplinită, având în vedere faptul că, până la data pronunțării încheierii de sesizare, chestiunea de drept nu primise o rezolvare pe cale jurisprudențială, fiind identificate

doar două soluții definitive divergente, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acesteia și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii, în curs de soluționare.

B. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

37. Instanța de trimitere apreciază că aspectul esențial în dezlegarea chestiunii de drept este dat de faptul că art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 folosește noțiunea de „militar”, și nu pe aceea de „cadru militar”.

38. Soldații și gradații profesioniști, astfel cum sunt denumiți în prezent, au avut anterior denumirea de „soldați și gradații voluntari”, respectiv „militari/jandarmi/polițiști angajați pe bază de contract”.

39. Față de dispozițiile art. 71 alin. (1) și art. 1—4 din Legea nr. 384/2006 și art. II din Legea nr. 23/2012 rezultă că soldații și gradații profesioniști nu sunt cadre militare în sensul Legii nr. 80/1995, însă, potrivit dispozițiilor Legii nr. 384/2006, se încadrează în categoria de „personal militar” și obțin grade militare.

40. Instanța de trimitere a mai reținut că dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 cuprind termenul generic de „militar”, fără vreo raportare la dispozițiile Legii nr. 80/1995, așadar, fără a se limita la cadrele militare și fără a exclude „personalul militar” din care fac parte soldații și gradații profesioniști.

41. Cât timp textul de lege este formulat generic, aplicarea acestuia trebuie făcută fără a introduce distincții pe care acesta nu le prevede, potrivit principiului *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, astfel cum s-a reținut de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în considerentele Deciziei nr. 19 din 22 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 24 septembrie 2020.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

A. Jurisprudența comunicată de curțile de apel

42. Într-o orientare jurisprudențială, s-a apreciat că termenul de „militari” din cuprinsul art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 nu se referă doar la „cadrele militare”, definite la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 80/1995, ci și la „soldații și gradații profesioniști”, definiți la art. 1 din Legea nr. 384/2006.

43. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul Curților de Apel București — Secția IX-a contencios administrativ și fiscal (Decizia civilă nr. 1.658 din 7 iunie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 3.218/93/2019, definitivă), Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal (Decizia civilă nr. 900/2022 din 29 septembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 581/117/2021*, definitivă) și Bacău (Decizia nr. 78 din 8 februarie 2022, definitivă). În același sens au fost exprimate și punctele de vedere teoretice, nesuținute de practică judiciară, ale următoarelor instanțe: Curțile de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Iași și Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal; Tribunalele Giurgiu, Ialomița, Ilfov, Teleorman, Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal; Covasna, Dolj — Secția de contencios administrativ și fiscal și Buzău.

44. În susținerea acestei orientări jurisprudențiale, au fost expuse următoarele argumente.

45. Din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 384/2006 și ale art. 13 și 14 din Legea nr. 295/2004 rezultă că simpla calitate a reclamantului de „militar” în sensul Legii nr. 80/1995 (art. 1 alin. 1), fie el angajat militar, având contract și făcând parte din corpul distinct de personal militar prevăzut de art. 1 din Legea nr. 384/2006, justifică îndeplinirea condiției prevăzute de art. 14 alin. (1) lit. b), ce trimite la art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004.

46. Interpretarea restrictivă dată textului normativ de autoritate și de tribunal nu se justifică, dispoziția legală [art. 13

alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004] nefăcând vreo distincție în sensul arătat. Astfel, este aplicabil principiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, iar simpla constatare a calității reclamantului de „militar” (nu de „cadru militar”) este suficientă pentru a se aprecia că este îndeplinită condiția legală prevăzută expres de art. 14 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 295/2004 (Decizia civilă nr. 1.658 din 7 iunie 2022 a Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal — Dosar nr. 3.218/93/2019).

47. Este evident că, întrucât soldații profesioniști și gradații reprezintă, potrivit legii [art. 1 alin. (2) și art. 3 din Legea nr. 384/2006], un corp distinct de personal militar, aceștia sunt incluși în categoria generică a „militarilor”, fiindu-le, prin urmare, aplicabile dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004.

48. Dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 cuprind termenul generic de „militari”, fără vreo raportare la dispozițiile Legii nr. 80/1995, fără a se limita la „cadrele militare” și fără a exclude „personalul militar” din care fac parte soldații și gradații profesioniști.

49. Interpretarea strict formală a textului de lege [art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004] ar conduce la o inegalitate de tratament, nejustificat obiectiv și rezonabil.

50. Interpretarea de mai sus este susținută, totodată, și de Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, respectiv art. 2 și 7 ale acestei ordonanțe. În acord cu această interpretare, rațiunea fiind aceeași, se impune recunoașterea dreptului soldaților și gradaților profesioniști de a procura arme de apărare și pază.

51. De asemenea, în argumentarea interpretării de mai sus, a fost invocată și Nota de fundamentare la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști (*Ordonanța de urgență nr. 70/2021*).

52. În concluzie, deși noțiunea de „cadre militare” diferă de aceea de „soldați și gradați profesioniști” (grade, statut), aceștia au multe drepturi și obligații comune, iar ultima orientare guvernamentală a fost în sensul înlăturării tratamentului diferențiat nejustificat cu privire la acordarea unor drepturi.

53. Într-o altă orientare jurisprudențială, s-a apreciat că termenul de „militari” folosit la art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 se referă doar la „cadrele militare”, definite la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 80/1995, nu și la „soldații și gradații profesioniști”, definiți la art. 1 din Legea nr. 384/2006.

54. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal (Decizia civilă nr. 2.401 din 9 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.601/93/2018, definitivă) și al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (Sentința civilă nr. 412/2022 din 14 octombrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 1.756/112/2022, definitivă prin neexercitarea căii de atac). În același sens, a fost exprimat și punctul de vedere teoretic, nesusținut de practică judiciară, al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

55. În susținerea acestei orientări jurisprudențiale, au fost expuse considerentele de mai jos.

56. Deși art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 face referire la militari, termenul de „militari” trebuie corelat cu legislația care vizează funcțiile și ierarhia militară și se impune a fi remarcat faptul că nici în Legea nr. 384/2006, nici în Legea nr. 80/1995 termenul de „militari” nu este folosit ca atare.

57. Legislația specială reglementează personalul militar contractual (Legea nr. 384/2006) și cadrele militare (Legea nr. 80/1995).

58. Dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 295/2004 au în vedere cadrele militare (militari profesioniști de carieră), nicidecum soldații și gradații (personal militar contractual).

59. Chiar dacă nu există o corelare terminologică între noțiunea de „militari” din Legea nr. 295/2004 și aceea de „cadre militare” prevăzută de art. 1 din Legea nr. 80/1995, care include numai persoanele cărora li s-a acordat grad de ofițer, mastru militar sau subofițer, voința legiuitorului trebuie interpretată sistematic.

60. Potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 384/2006, soldații și gradații profesioniști constituie un corp distinct de personal militar, recrutat pe bază de voluntariat și situat la baza ierarhiei militare.

61. În conformitate cu art. 71 alin. (1) din Legea nr. 384/2006, expresiile „militari angajați pe bază de contract” în cadrul Ministerului Apărării, „jandarmi angajați cu contract”, „soldați și gradați profesioniști” și „polițist de frontieră angajat cu contract”, prevăzute de legislația în vigoare, se înlocuiesc cu expresia „soldați și gradați voluntari”.

62. Soldații angajați pe bază de contract (personal militar contractual) în România, în conformitate cu prevederile Legii nr. 384/2006, nu au dreptul de a purta și folosi armă de apărare și pază cu glonț nici pe perioada cât sunt în activitate, și nici după încetarea activității, iar singurele arme la care soldații au acces sunt cele predate de unitatea militară angajatoare, pe care le pot folosi în exercițiul atribuțiilor de serviciu.

63. Prin urmare, pentru a primi dreptul de a purta și folosi armă de apărare și pază cu glonț, se impune a se face dovada faptului că solicitanții sunt cadre militare, nu soldați angajați pe bază de contract (personal militar contractual).

64. Dispozițiile Legii nr. 223/2015 nu sunt incidente în speță, legea menționată fiind un act normativ emis strict în vederea reglementării pensiilor militare de stat, iar folosirea termenului generic de „militari” nu poate conduce la modificarea funcțiilor și ierarhiei militare reglementate prin legislația specială (Legea nr. 384/2006 și Legea nr. 80/1995).

65. Soldații și gradații la care se referă prevederile Legii nr. 384/2006 [art. 3 alin. (1)] nu sunt militarii în termen, ci personalul militar recrutat pe bază de voluntariat, angajat pe bază de contract.

66. Caracterul distinctiv al acestui corp de personal militar (care beneficiază inclusiv de dreptul la pensie militară de stat, potrivit art. 18 din Legea nr. 384/2006), în raport cu categoria militarilor care au satisfăcut stagiul militar obligatoriu, în termen, este relevant în mod neîndoios și de conținutul alin. (2) și (3) ale art. 3 din același act normativ.

67. Curțile de Apel Alba Iulia, Brașov, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara și Tribunalele București, Călărași, Giurgiu, Ialomița și Teleorman au comunicat faptul că, în raza lor teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

68. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat faptul că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifica, la momentul respectiv, practică judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

B. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

69. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a pronunțat Decizia nr. 23 din 12 noiembrie 1998, în considerentele căreia s-a reținut: „în sensul OG nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor au fost asimilați militarilor: militarii în termen, militarii cu termen redus, rezerviștii concentrați sau mobilizați, elevii și studenții instituțiilor militare de învățământ, militarii angajați pe bază de contract, nefiind făcută nicio

distincție în funcție de modalitatea în care persoana a dobândit calitatea de militar, în sensul dat de ordonanță” (paragraful 107).

VII. Jurisprudența Curții Constituționale a României

70. În jurisprudența Curții Constituționale a României nu au fost identificate repere relevante cu privire la chestiunea de drept pusă în discuție.

VIII. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene

71. În jurisprudența instanțelor europene nu au fost identificate repere relevante cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

72. Prin raportul întocmit asupra chestiunii de drept, judecătorul-raportor a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este admisibilă, iar asupra fondului a arătat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin termenul de „militar” se înțelege și noțiunea de „soldați și gradați profesioniști” din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

73. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

A. Asupra admisibilității sesizării

74. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, *„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”*

75. Din cuprinsul acestor dispoziții și al jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție rezultă următoarele condiții cumulative de admisibilitate:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze cauza;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- existența unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei aflate în curs de judecată;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă;
- asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

76. Sunt îndeplinite primele trei și a șasea dintre condițiile de admisibilitate, întrucât sesizarea a fost formulată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Secției a IX-a contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, care este investită în ultimă instanță cu soluționarea recursului, hotărârea ce urmează a fi pronunțată fiind definitivă potrivit art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă raportat la art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 14 alin. (4) din Legea nr. 295/2004, iar asupra chestiunii de drept Înalta Curte de

Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

77. În ceea ce privește cea de-a patra condiție de admisibilitate, subsumat acesteia, în componenta sa referitoare la existența unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, se constată că aceasta este îndeplinită, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

78. Referitor la cerința existenței unei „*chestiuni de drept veritabile*”, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-au reținut următoarele:

a) chestiunea de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății (Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016; Decizia nr. 62 din 18 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 9 octombrie 2017; Decizia nr. 18 din 5 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 17 aprilie 2018; Decizia nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021, paragraful 59; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 46; Decizia nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021, paragraful 41; Decizia nr. 74 din 18 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1174 din 13 decembrie 2021, paragraful 42);

b) chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie o chestiune care ridică serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii, iar nu realizarea unor operațiuni de interpretare și aplicare a unui text de lege în raport cu circumstanțele particulare ce caracterizează fiecare litigiu ori existența unor simple obstacole care ar putea fi înlăturate printr-o reflexie mai aprofundată a judecătorului cauzei (Decizia nr. 9 din 20 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 10 aprilie 2017, paragrafele 62 și 65; Decizia nr. 62 din 24 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 30 octombrie 2018, paragraful 37; Decizia nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021, paragraful 61; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 37);

c) pentru a ne afla în prezența unei veritabile chestiuni de drept, caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare trebuie să fie reflectate în încheierea de sesizare, care trebuie să fie motivată, aptă să releve reflectia asupra diferitelor variante de interpretare posibile, cu argumentele aferente, și de o manieră în care să se întrevadă explicit pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația ordinară a instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, întrucât simpla dilemă cu privire la sensul unei norme de drept nu poate constitui temei pentru declanșarea mecanismului hotărârii prealabile (Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018, paragraful 42; Decizia nr. 62 din 24 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 30 octombrie 2018, paragrafele 38—39, 41; Decizia nr. 32 din

30 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 50; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 37; Decizia nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021, paragraful 41; Decizia nr. 74 din 18 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1174 din 13 decembrie 2021, paragraful 42). Sub acest aspect, s-a reținut că, în procedura hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților unor texte de lege (Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 46).

79. Chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită prezintă un anumit grad de dificultate, existând hotărâri judecătorești și puncte de vedere exprimate de instanțe aflate în contradicție în legătură cu aplicabilitatea prevederilor art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004, în raport cu noțiunea de „cadre militare” — definită la art. 1 alin. 1 din Legea nr. 80/1995 și cu aceea de „soldații și gradații profesioniști” — definită la art. 1 din Legea nr. 384/2006.

80. Este necontestat faptul că problema de drept ce formează obiectul prezentei sesizări este susceptibilă de interpretări diferite și poate genera divergențe de jurisprudență, iar „rolul unei instanțe supreme este tocmai să regleze aceste contradicții de jurisprudență” (Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea din 6 decembrie 2007, *Beian împotriva României*, pct. 37; Hotărârea din 27 ianuarie 2009, *Ștefan și Ștef împotriva României*, pct. 32 și 33).

81. Pe de altă parte, sub aspectul clarității normelor a căror interpretare unitară se solicită, dispozițiile invocate nu sunt suficiente de explicite, fiind posibile cel puțin două interpretări, astfel că problema de drept sesizată reprezintă o chestiune de o dificultate suficient de mare pentru a reclama o rezolvare de principiu pe calea hotărârii prealabile.

82. În considerarea argumentelor expuse, se constată că cerința esențială privind existența unei chestiuni de drept are în vedere o problemă de drept reală, dificilă, care privește interpretarea diferită a textelor de lege invocate.

83. Cu privire la cerința „noutății”, analiza conținutului art. 519 din Codul de procedură civilă relevă faptul că noutatea chestiunii de drept ce face obiectul întrebării prealabile reprezintă o condiție distinctă de aceea a nepronunțării anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra respectivei chestiuni de drept ori de aceea a inexistenței unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare cu privire la acea problemă de drept.

84. Așa cum Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis în jurisprudența sa anterioară (Decizia nr. 4 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 41 din 21 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 10 februarie 2017 etc.), cerința „noutății” este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat, încă, o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial.

85. Totodată, cerința „noutății” ar putea fi reținută ca îndeplinită și în cazul în care, deși norma nu este foarte recentă, în privința sa s-ar impune anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior, ale unei norme legale mai vechi (ipoteza așa-zisei reevaluări a interpretării normei).

86. În speță, se constată că, deși textele de lege supuse interpretării datează din anii 2004 [art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004], 1995 (art. 1 alin. 1 din Legea nr. 80/1995)

și, respectiv, 2006 (art. 1 din Legea nr. 384/2006), nu a avut loc depășirea stadiului unei practici judiciare incipiente — față de numărul redus de hotărâri identificate prin cercetarea jurisprudenței, toate fiind de dată recentă (anii 2020—2022) — și că este în curs de conturare o practică judiciară în legătură cu chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, din această perspectivă cerința „noutății” fiind îndeplinită.

B. Asupra problemei de drept pentru care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a acesteia

87. Înalta Curte reține că este corectă interpretarea potrivit căreia termenul de „militari” folosit la art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor se referă atât la „cadrele militare” definite la art. 1 alin. 1 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cât și la „soldații și gradații profesioniști” definiți la art. 1 din Legea nr. 384/2006, aceasta fiind singura în acord cu litera și spiritul legii.

88. Pentru a ajunge la această concluzie au fost analizate succesiunea în timp a actelor normative cu incidență în cauză, precum și terminologia juridică supusă interpretării, dar și prevederi legale care au modificat sau completat Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști.

89. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. 1 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, „Prin *cadre militare*, în sensul prezentei legi, se înțelege cetățenii români cărora li s-a acordat grad de ofițer, maistru militar sau subofițer, în raport cu pregătirea lor militară și de specialitate, în condițiile prevăzute de lege.”

90. Conform art. 2 din același act normativ mai sus menționat:

„Potrivit gradelor pe care le au, cadrele militare sunt constituite în corpul subofițerilor, corpul maiștrilor militari și corpul ofițerilor.

Gradele cadrelor militare, în ordinea lor ierarhică, sunt:

A. Subofițeri:

- a) sergent major;
- b) plutonier;
- c) plutonier major;
- d) plutonier adjutant;
- e) plutonier adjutant șef.

B. Maiștri militari:

- a) maistru militar clasa a IV-a;
- b) maistru militar clasa a III-a;
- c) maistru militar clasa a II-a;
- d) maistru militar clasa I;
- e) maistru militar principal.

C. Ofițeri:

- a) ofițeri cu grade inferioare:
 - sublocotenent, respectiv aspirant pentru cei din marina militară;
 - locotenent;
 - căpitan;
- b) ofițeri cu grade superioare:
 - maior, respectiv locotenent-comandor pentru cei din aviația și marina militară;
 - locotenent-colonel, respectiv căpitan-comandor pentru cei din aviația și marina militară;
 - colonel, respectiv comandor pentru cei din aviația și marina militară;

c) generali și amirali, prevăzuți la alin. 2¹ paragraful B lit. c).

Gradele cadrelor militare în ordinea lor ierarhică în Ministerul Apărării Naționale sunt:

A. Subofițeri:

- a) sergent;
- b) sergent-major;
- c) plutonier;
- d) plutonier-major;

- e) plutonier adjutant;
- f) plutonier adjutant principal.

A¹. **Maiștri militari:**

- a) maestru militar clasa a V-a;
- b) maestru militar clasa a IV-a;
- c) maestru militar clasa a III-a;
- d) maestru militar clasa a II-a;
- e) maestru militar clasa I;
- f) maestru militar principal.

B. **Ofițeri:**

- a) ofițeri cu grade inferioare:

— sublocotenent, respectiv aspirant, pentru cei din arma marină;

— locotenent;

— căpitan;

- b) ofițeri cu grade superioare:

— maior, respectiv locotenent-comandor, pentru cei din arma aviație și arma marină;

— locotenent-colonel, respectiv căpitan-comandor, pentru cei din arma aviație și arma marină;

— colonel, respectiv comandor, pentru cei din arma aviație și arma marină;

- c) generali și amirali:

— general de brigadă — cu o stea, respectiv general de flotilă aeriană — cu o stea, pentru cei din arma aviație și contraamiral de flotilă — cu o stea, pentru cei din arma marină;

— general-maior — cu două stele, respectiv contraamiral — cu două stele, pentru cei din arma marină;

— general-locotenent — cu trei stele, respectiv viceamiral — cu trei stele, pentru cei din arma marină;

— general — cu patru stele, respectiv amiral — cu patru stele, pentru cei din arma marină.

În afara acestor grade, pentru merite militare excepționale, în timp de război, Președintele României poate acorda generalilor/amiralilor — cu patru stele — gradul de mareșal, care este cel mai înalt grad militar.”

91. Dispozițiile art. 3 din Legea nr. 80/1995 definesc noțiunea de „grad militar” ca fiind un drept al titularului care reprezintă recunoașterea în plan social a calității de cadru militar, stipulând faptul că gradul de ofițer, maestru militar și subofițer nu se poate pierde decât în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

92. Este de remarcat faptul că primul act normativ supus interpretării și cel dintâi adoptat din punct de vedere temporal nu utilizează în niciunul dintre articole noțiunea de „militar”, ci exclusiv pe aceea de „cadru militar”, astfel cum este definită în cuprinsul art. 1 alin. 1 din lege, menționat anterior.

93. În anul 2004, a fost promulgată Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. a) al acesteia prevăzând următoarele:

„Categoriile de persoane fizice care pot fi autorizate să procure arme letale

(2) Armele de apărare și pază pot fi procurate numai de către următoarele categorii de persoane:

a) demnitarii, magistrații, diplomații, militarii și polițiștii, pe perioada cât sunt în activitate și după încetarea activității, pensionare, trecerea în rezervă sau retragere, după caz, cu excepția situației în care aceștia și-au pierdut calitatea din motive imputabile lor”.

94. Se remarcă, așadar, că art. 13 alin. (2) lit. a) din acest act normativ folosește termenul de „militari”, și nu pe acela de „cadre militare” din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, mărindu-se, în consecință, gradul de generalitate terminologică a categoriei de persoane din sfera militară care poate procura, în condițiile legii, arme de apărare și pază.

95. Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști a fost adoptată ulterior actelor normative anterior menționate, definind, în dispozițiile art. 1, această categorie ca

pe un corp distinct de personal recrutat pe bază de voluntariat și situat la baza ierarhiei militare.

96. Potrivit art. 1 din Legea nr. 384/2006:

„(1) Soldații și gradații profesioniști constituie un corp distinct de personal militar, recrutat pe bază de voluntariat și situat la baza ierarhiei militare.

(2) Soldații și gradații profesioniști sunt angajați, pe bază de contract, în raport cu nivelul de pregătire, starea de sănătate și aptitudinile pentru îndeplinirea îndatoririlor militare, în funcții prevăzute în statele de organizare ale unităților militare cu grade corespunzătoare acestui corp de personal militar.”

97. Din analiza întregii reglementări care consacră statutul, drepturile și obligațiile acestei categorii profesionale reiese faptul că legiuitorul face referire constantă la drepturile, obligațiile, răspunderea cadrelor militare în activitate sau trecute în rezervă, utilizând, așadar, aceeași terminologie de „cadre militare”.

98. Relevante, în acest sens, sunt dispozițiile art. 8—18, în baza cărora și gradații voluntari beneficiază de drepturi și obligații în condițiile legislației aplicabile cadrelor militare în activitate.

99. Așadar, analizând sistematic cele trei acte normative distincte, se poate constata că cele care reglementează cele două categorii distincte de personal cu atribuții, drepturi și obligații cvasisimilare (Legea nr. 80/1995 și Legea nr. 384/2006) utilizează în corpul legii aceeași noțiune de „cadre militare” fie atunci când se referă la personalul prevăzut în dispozițiile art. 1 alin. 1 din Legea nr. 80/1995, fie atunci când trimiterea este la drepturile și obligațiile soldaților și gradaților profesioniști.

100. Distinct de utilizarea acestei terminologii comune în cuprinsul celor două reglementări se poate constata și similitudinea prevederilor privind gradele militare ale cadrelor militare și ale soldaților și gradaților profesioniști, singura deosebire fiind ierarhia și ierarhizarea acestora.

101. Astfel, conform art. 2 alin. 2 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare:

„Gradele cadrelor militare, în ordinea lor ierarhică, sunt:

A. Subofițeri:

a) sergent major;

b) plutonier;

c) plutonier major;

d) plutonier adjutant;

e) plutonier adjutant șef.

B. Maiștri militari:

a) maestru militar clasa a IV-a;

b) maestru militar clasa a III-a;

c) maestru militar clasa a II-a;

d) maestru militar clasa I;

e) maestru militar principal.

C. Ofițeri:

a) ofițeri cu grade inferioare:

— sublocotenent, respectiv aspirant pentru cei din marina militară;

— locotenent;

— căpitan;

b) ofițeri cu grade superioare:

— maior, respectiv locotenent-comandor pentru cei din aviația și marina militară;

— locotenent-colonel, respectiv căpitan-comandor pentru cei din aviația și marina militară;

— colonel, respectiv comandor pentru cei din aviația și marina militară;

c) generali și amirali, prevăzuți la alin. 21 paragraful B lit. c).”

102. Concluzionând asupra concludenței terminologiei cuprinse în actele normative supuse interpretării, se observă că singura noțiune distinctă, aceea de „militari”, este utilizată în dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 294/2004 privind regimul armelor și munițiilor, reglementare cu o altă sferă de aplicare decât aceea a definirii statutului diverselor categorii de personal militar.

103. În acest context, este de subliniat consecvența legiuitorului în utilizarea aceleiași terminologii de „cadru militar” atunci când a reglementat statutul celor două categorii de personal cu atribuții în domeniul apărării naționale prin dispozițiile Legii nr. 80/1995 și ale Legii nr. 384/2006, ceea ce, alături de similitudinea drepturilor, obligațiilor, condițiilor răspunderii disciplinare etc., conduce la concluzia că aceste categorii de personal sunt — cu excepțiile prevăzute de lege în privința gradului cadrelor militare — reglementate în mod similar.

104. Relevante în sprijinul acestei concluzii sunt dispozițiile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, potrivit căreia: „Prin termenul *militari*, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege: militari în termen, militari cu termen redus, rezerviști concentrați sau mobilizați, elevi și studenți ai instituțiilor militare de învățământ, militari angajați pe bază de contract și cadre militare.”

105. De asemenea, și dispozițiile Legii nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările și completările ulterioare, cuprind, în dispozițiile art. 3, prevederi concludente în același sens, respectiv:

„Serviciul militar activ se îndeplinește în calitate de:

a) Militar profesionist

(...)

d) soldat sau gradat voluntar.”,

iar „serviciul militar în rezervă se îndeplinește în calitate de:

a) rezervist voluntar

b) rezervist.”

106. Așadar, în accepțiunea legii, soldații și gradații profesioniști (termeni care au înlocuit, prin Legea nr. 23/2012, expresiile de „soldați și gradați voluntari”) sunt persoane aflate în serviciul militar activ, respectiv în serviciul militar de rezervă.

107. De asemenea, astfel cum reiese din expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2021 privind modificarea și completarea Legii nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, legiuitorul a înțeles să înlăture, prin măsurile legislative adoptate, tratamentele diferențiate nejustificate pentru soldații și gradații profesioniști în raport cu cadrele militare:

„Prin prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare, soldaților și gradaților profesioniști li se asigură condițiile legale astfel încât să poată beneficia de compensația lunară pentru chirie în mod similar cu cea acordată cadrelor militare în activitate.

Art. 8 alin. (2¹) din Legea nr. 384/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu permite însă soldaților și gradaților profesioniști justificarea plății compensației lunare pentru chirie în situația în care aceștia contractează un credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe, ceea ce contravine principiului similarității menționat mai sus.

Totodată, Legea nr. 384/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu prevede pentru soldații și gradații profesioniști în rezervă sau scoși din evidențele militare, pensionari militari, și familiile acestora, dreptul la asistență medicală și medicamente, în mod similar ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor în rezervă și în retragere, pensionari militari, și familiilor lor. De asemenea, legea menționată nu reglementează accesul soldaților și gradaților profesioniști în rezervă sau scoși din evidențele militare, pensionari militari, în cercurile militare, casele de odihnă, sanatoriile, căminele de garnizoană și alte amenajări recreative sau sportive, ceea ce determină inechitățile de tratament juridic.

Aspectele invocate se materializează în condițiile în care executarea misiunilor specifice domeniului apărării, ordinii publice și securității naționale, definite adesea de un grad

extrem de ridicat de complexitate și risc, nu presupune o diferențiere între cadrele militare și soldații și gradații profesioniști.

Neaplicarea măsurilor propuse prin prezentul act normativ, urgente, cu caracter excepțional, în sprijinul soldaților și gradaților profesioniști, aduce grave prejudicii, cu efecte pe termen lung, în ceea ce privește pierderea motivației acestei categorii de personal, demisia și pierderea atractivității profesiei, în condițiile în care Ministerul Apărării Naționale se confruntă cu deficite din ce în ce mai mari de personal. Aceste consecințe negative sunt de natură a afecta grav capacitatea de apărare a țării.

Elementele de fapt ale situației extraordinare se concretizează în tratamentul diferențiat nejustificat cu privire la acordarea compensației lunare pentru chirie pentru soldații și gradații profesioniști, prin raportare la cadrele militare, ceea ce a generat un blocaj în acordarea acestui drept soldaților și gradaților profesioniști, respectiv cu privire la acordarea dreptului la asistență medicală gratuită și medicamente, pentru soldații și gradații profesioniști în rezervă sau scoși din evidențele militare, pensionari militari, precum și pentru membrii de familie ai acestora, prin raportare la cadrele militare aflate în rezervă și retragere și familiilor lor, precum și la accesul la facilitățile de odihnă și tratament ale instituțiilor militare. Elementele de drept ale situației extraordinare sunt reprezentate de dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 8 alin. (2¹) din Legea nr. 384/2006, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de lipsa prevederilor legale referitoare la dreptul la asistență medicală gratuită și medicamente, pentru soldații și gradații profesioniști în rezervă sau scoși din evidențele militare, pensionari militari, precum și pentru membrii de familie ai acestora. Având în vedere domeniul de responsabilitate al instituției militare, împrejurările de față vizează interesul public și constituie elementele unei situații extraordinare ce nu suferă amănare, impunându-se emiterea unei ordonanțe de urgență care să reglementeze cadrul legal necesar, clar, precis și predictibil”.

108. De menționat sunt și dispozițiile art. 3 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat potrivit căreia:

„Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *militar* — cadrul militar, astfel cum este definit de Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, soldatul și gradatul profesionist, așa cum sunt definiți de Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare, militarul angajat pe bază de contract, jandarmul angajat pe bază de contract, precum și preotul militar, așa cum este definit de Legea nr. 195/2000 privind constituirea și organizarea clerului militar;

b) *polițist* — funcționarul public cu statut special, astfel cum este definit de Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare;

c) *funcționar public cu statut special* — funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare încadrat în Ministerul Justiției sau în unități subordonate acestuia, astfel cum este definit de Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată;

d) *pensionar militar* — persoana definită la lit. a)–c), care beneficiază de pensie militară de stat în condițiile prezentei legi;

e) *vechimea în serviciu* — perioada în care o persoană din sistemul de apărare națională, ordine publică și securitate națională s-a aflat în una dintre următoarele situații:

1. a avut calitatea de cadru militar/polițist/funcționar public cu statut special, în activitate;

2. a avut calitatea de militar angajat pe bază de contract/jandarm angajat cu contract/polițist de frontieră angajat cu contract/soldat și gradat voluntar/soldat și gradat profesionist;

3. a îndeplinit serviciul militar ca militar în termen, militar cu termen redus, elev sau student al unei instituții militare de învățământ din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională pentru formarea cadrelor militare/polițiștilor/funcționarilor publici cu statut special, cu excepția învățământului liceal;

4. a fost concentrată sau mobilizată ca rezervist;

5. a fost în captivitate;

6. a îndeplinit activități pastoral-misionare, duhovnicești și religioase, în calitate de preot ori ca preot militar în instituțiile din sistemul de apărare națională, ordine publică și securitate națională, prin încheierea unui contract individual de muncă;

f) *vechime cumulată* — perioadele de timp recunoscute ca vechime în serviciu, vechime în muncă, stagiu de cotizare sau perioade asimilate în vederea obținerii unei pensii în condițiile legii;

g) *vechime efectivă* — vechimea prevăzută la lit. f), care nu cuprinde sporurile acordate pentru activitatea desfășurată în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, respectiv grupa I și/sau a II-a de muncă;

h) *stagiu potențial* — perioada de timp prevăzută de prezenta lege acordată la calculul pensiei de invaliditate, ca o creditare pentru vechimea nerealizată din cauza afecțiunilor invalidante;

i) *stagiu de cotizare* — perioada în care persoanele prevăzute la lit. a)–c) au datorat/plătit contribuții de asigurări sociale de stat în sistemul public de pensii;

j) *vârstă standard de pensionare* — vârsta stabilită de prezenta lege, la care se poate obține pensie pentru limită de vârstă, în condițiile legii, precum și vârsta din care se operează reducerile prevăzute de lege;

k) *case de pensii sectoriale* — casele de pensii care funcționează în subordinea Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații, care îndeplinesc atribuțiile prevăzute de prezenta lege și funcționează cu respectarea legislației în vigoare privind protecția informațiilor clasificate în instituțiile din sistemul național de apărare națională, ordine publică și securitate națională;

l) *solda/salariu lunar net* — solda/salariul lunar brut prevăzută/prevăzută la art. 28 alin. (1) din care se deduce contribuția individuală la bugetul de stat, contribuția individuală la bugetul asigurărilor sociale de sănătate și impozitul pe venit, potrivit legislației în vigoare;

m) *pensia netă* — pensia militară de stat stabilită în cuantum brut din care se deduce impozitul pe venit, potrivit legislației în vigoare.”

109. Așadar, și aceste prevederi legale, utilizând noțiunea de „militar”, includ nu numai cadrele militare — „militari profesioniști”, potrivit art. 5 din Legea nr. 80/1995, dar și soldații și gradații profesioniști care constituie un corp distinct de personal militar și ale căror raporturi juridice de muncă se desfășoară în baza unui contract individual de muncă.

110. Urmând raționamentul anterior expus, se poate constata că acesta este întărit și de jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție din mecanismele de asigurare a practicii judiciare unitare.

111. Astfel, paragraful 107 din considerentele Deciziei nr. 23/1998 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii reține, în mod explicit, că „în sensul OG nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor au fost asimilați militarilor: militarii în termen, militarii cu termen redus, rezerviștii concentrați sau mobilizați, elevii și studenții instituțiilor militare de învățământ, militarii angajați pe bază de contract, nefiind făcută nicio distincție în funcție de modalitatea în care persoana a dobândit calitatea de militar, în sensul dat de ordonanță”.

112. Concluzionând, se poate aprecia că dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor folosesc termenul generic de „militar” și nu pe acela de „cadru militar”, fără raportare la dispozițiile Legii nr. 80/1995, fără a distinge între diferitele categorii de personal militar, fără a se limita la cadrele militare și fără a exclude „personalul militar” din care fac parte soldații și gradații profesioniști.

113. Deși definirea noțiunii de „militar” se regăsește în diverse acte normative (care reglementează punctual anumite situații juridice), este incontestabil faptul că soldații și gradații profesioniști fac parte din categoria militarilor, fiind un corp distinct de personal militar recrutat pe bază de voluntariat și situat, potrivit legii, la baza ierarhiei militare.

114. În concluzie, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004, se va reține că termenul de „militar” folosit la art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor se referă atât la „cadrele militare” definite la art. 1 alin. 1 din Legea nr. 80/1995, cât și la „soldații și gradații profesioniști” definiți la art. 1 din Legea nr. 384/2006.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 15.134/3/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin termenul de „militar” se înțelege și noțiunea de „soldați și gradații profesioniști” din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 20 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE DELEGAT AL SECȚIEI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Tradiție, Onoare, Disciplină, Excelență (T.O.D.E.)

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2023, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 18.08.2023—1.11.2023 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Tradiție, Onoare, Disciplină, Excelență (T.O.D.E.) în anul 2022, perioada verificată fiind 1.01.2022—31.12.2022.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2022 veniturile Partidului Tradiție, Onoare, Disciplină, Excelență (T.O.D.E.) au totalizat 467,00 lei și au fost obținute din cotizații ale membrilor de partid. Cheltuielile au fost în sumă de 523,76 lei.

II. Sancțiuni aplicate

Partidul Tradiție, Onoare, Disciplină, Excelență (T.O.D.E.) a fost sancționat cu avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (8), art. 5 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare.

București, 8 noiembrie 2023.

Nr. 15.325.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Banatul în anul 2023

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2023, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 1.07.2023—24.10.2023 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Banatul în anul 2022, perioada verificată fiind 1.01.2022—31.12.2022.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2022 veniturile din activitatea curentă au totalizat suma de 240,00 lei și au fost obținute exclusiv din cotizații. Cheltuielile au fost în sumă totală de 675,00 lei.

II. Sancțiuni aplicate

Partidul Banatul a fost sancționat cu amendă în cuantum de 25.000 (douăzeci și cinci mii) lei pentru nerespectarea prevederilor art. 49 alin. (1) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (8), art. 5 alin. (4) și ale art. 49 alin. (3) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru nerespectarea art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare.

București, 8 noiembrie 2023.

Nr. 15.330.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Alianța pentru Transparență și Unitate

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2023, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 5.07.2023—16.11.2023 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Alianța pentru Transparență și Unitate în anul 2022, perioada verificată fiind 1.01.2022—31.12.2022.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate, pe baza documentelor și a informațiilor puse la dispoziția echipei de control, s-a constatat că în anul 2022 veniturile totale ale Partidului Alianța pentru Transparență și Unitate au fost în sumă de 1.830,00 lei, venituri din cotizații. Cheltuielile totale au fost în sumă de 4.499,08 lei.

Partidul Alianța pentru Transparență și Unitate nu și-a organizat în anul 2022 contabilitatea proprie, conform reglementărilor contabile aplicabile.

De asemenea, s-a constatat că Partidul Alianța pentru Transparență și Unitate nu a publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data de 30 aprilie 2023, cuantumul total al veniturilor obținute în anul 2022 din cotizații în sumă de 1.830 lei, încasate de la membrii de partid.

Totodată, Partidul Alianța pentru Transparență și Unitate nu a pus la dispoziția echipei de control extrasul contului în euro, deschis la Banca Transilvania, pentru operațiunile efectuate în perioada 1.01.2022—31.12.2022.

Partidul Alianța pentru Transparență și Unitate nu a depus la Autoritatea Electorală Permanentă situațiile financiare aferente anului 2022, în cel mult 15 zile de la înregistrarea la organul fiscal competent.

Partidul Alianța pentru Transparență și Unitate a utilizat în anul 2022 alte surse de venit decât cele prevăzute de Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru plata cheltuielilor de funcționare corespunzătoare imobilului, în vederea folosirea acestuia ca sediu al partidului.

II. Sancțiuni aplicate

Partidul Alianța pentru Transparență și Unitate a fost sancționat cu amendă în cuantum de 15.000 (cincisprezece mii) lei pentru nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (8) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă în cuantum de 15.000 (cincisprezece mii) lei pentru nerespectarea dispozițiilor art. 43 alin. (4) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu avertisment pentru nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (4) și ale art. 49 alin. (3) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru nerespectarea art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare.

București, 20 noiembrie 2023.

Nr. 15.968.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală
Permanentă la Partidul Alianța Maghiară din Transilvania — Erdélyi Magyar
Szövetség (AMT — EMSZ)

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2023, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 5.07.2023—9.11.2023 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Alianța Maghiară din Transilvania — Erdélyi Magyar Szövetség (AMT — EMSZ), formațiune politică rezultată în urma fuziunii prin contopire a Partidului Civic Maghiar — Magyar Polgári Párt cu Partidul Popular Maghiar din Transilvania — Erdélyi Magyar Néppárt (E.M.N.P. — P.P.MT.), conform Sentinței civile nr. 62/DEC/P/24.08.2022, rămasă definitivă la data de 1.11.2022, în anul 2022, perioada verificată fiind 1.11.2022—31.12.2022.

De asemenea, controlul a vizat și activitatea financiară desfășurată de Partidul Civic Maghiar — Magyar Polgári Párt și de Partidul Popular Maghiar din Transilvania — Erdélyi Magyar Néppárt (E.M.N.P. — P.P.M.T.) până la momentul fuziunii, respectiv perioada 1.01.2022—1.11.2022.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2022 Partidul Alianța Maghiară din Transilvania — Erdélyi Magyar Szövetség (AMT — EMSZ) nu a înregistrat venituri, dar a înregistrat cheltuieli în sumă de 619,92 lei; veniturile Partidului Civic Maghiar — Magyar Polgári Párt au totalizat 42.827,00 lei și au fost obținute din cotizații ale membrilor de partid în sumă de 31.777,00 lei și donații în sumă de 11.050,00 lei, iar cheltuielile au fost în sumă de 11.533,56 lei; veniturile Partidului Popular Maghiar din Transilvania — Erdélyi Magyar Néppárt (E.M.N.P. — P.P.M.T.) au totalizat 58.472,85 lei și au fost obținute din cotizații ale membrilor de partid în sumă de 58.199,00 lei, dobânzi în sumă de 273,63 lei și diferențe de curs valutar în sumă de 0,22 lei, iar cheltuielile au fost în sumă de 65.559,28 lei.

II. Sancțiuni aplicate

Partidul Alianța Maghiară din Transilvania — Erdélyi Magyar Szövetség (AMT — EMSZ) a fost sancționat cu avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (8), art. 5 alin. (4) și ale art. 16 alin. (3) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 23 noiembrie 2023.
Nr. 16.247.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Ader la Democrație, Educație și Reconstrucție

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2023, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 23.08.2023—14.11.2023 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Ader la Democrație, Educație și Reconstrucție în anul 2022, perioada verificată fiind 1.01.2022—31.12.2022.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2022 veniturile obținute de Partidul Ader la Democrație, Educație și Reconstrucție au totalizat 18.310,00 lei și au fost obținute din cotizații în sumă de 3.310,00 lei și din împrumuturi în sumă de 15.000,00 lei. Cheltuielile au fost în sumă de 19.038,90 lei.

II. Sancțiuni aplicate

Partidul Ader la Democrație, Educație și Reconstrucție a fost sancționat cu amendă în cuantum de 15.000,00 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 43 alin. (4) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (8), art. 5 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare.

București, 23 noiembrie 2023.
Nr. 16.253.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul ACUM în anul 2023

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2023, aprobat de Președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 1.07.2023—30.11.2023 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul ACUM în anul 2022, perioada verificată fiind 1.01.2022—31.12.2022.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2022 veniturile obținute de Partidul ACUM au fost în valoare de 7.034,34 lei, iar valoarea totală a cheltuielilor efectuate de Partidul ACUM în anul 2022 a fost în cuantum de 2.580,28 lei. De asemenea, în anul 2022, Partidul ACUM nu a încasat împrumuturi în bani de la persoane fizice sau de la persoane juridice și nu a obținut venituri provenite din activități proprii.

II. Sancțiuni aplicate

Partidul ACUM a fost sancționat cu avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (8), art. 5 alin. (4) și ale art. 60 alin. (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare.

București, 29 noiembrie 2023.

Nr. 16.696.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Alianța Moșilor Uniți în anul 2023

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2023, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 1.07.2023—30.11.2023 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Alianța Moșilor Uniți în perioada 1.01.2022—31.12.2022.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2022 Partidul Alianța Moșilor Uniți nu a înregistrat venituri și nu a efectuat cheltuieli.

II. Sancțiuni aplicate

Nu au fost aplicate sancțiuni contravenționale.

București, 29 noiembrie 2023.

Nr. 16.734.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Forța Dreptei

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2023, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 4.07.2023—23.11.2023 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Forța Dreptei în anul 2022, perioada verificată fiind 1.01.2022—31.12.2022.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2022 veniturile Partidului Forța Dreptei au totalizat 586.948,39 lei și au fost obținute din :

- 260.295,44 lei — venituri din cotizații și taxele de înscriere ale membrilor;
- 7.100 lei — venituri din contribuțiile membrilor și simpatizanților;
- 316.329,04 lei — venituri din donații;
- 247,45 lei — venituri din sumele sau bunurile primite prin sponsorizare;
- 4,11 lei — venituri din dobânzi bancare;
- 2.972,35 lei — alte venituri AFSP.

Cheltuielile au fost în sumă de 188.724.85 lei.

II. Sancțiuni aplicate

Partidul Forța Dreptei a fost sancționat cu avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. a), art. 3 alin. (8), art. 5 alin (4), art. 11 alin. (1), art. 43 alin. (4) și ale art. 60 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare.

București, 6 decembrie 2023.

Nr. 16.996.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Blocul Unității Naționale în anul 2023

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2023, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 1.07.2023—22.11.2023 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Blocul Unității Naționale în anul 2022, perioada verificată fiind 1.01.2022—31.12.2022.

I. Constatări

Partidul Blocul Unității Naționale nu a transmis către Autoritatea Electorală Permanentă, în termenul legal de 15 zile, respectiv până la data de 23.10.2023, toate documentele solicitate prin Notificarea Autorității Electorale Permanente nr. 7.112 din 6.06.2023 afișată conform Procesului-verbal de afișare înregistrat la Autoritatea Electorală Permanentă cu nr. 13.049 din 5.10.2023, nu a transmis către Autoritatea Electorală Permanentă Raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor realizate în anul 2022, nu a transmis către Autoritatea Electorală Permanentă situațiile financiare anuale pentru anul 2022, respectiv nu a făcut dovada provenienței sumelor utilizate pentru achitarea cheltuielilor de folosință a spațiului având destinația de sediu al partidului, situat în imobilul din municipiul București, str. Maior Aviator Ștefan Sănătescu nr. 43, ap. 2, sectorul 1.

II. Sancțiuni aplicate

Partidul Blocul Unității Naționale a fost sancționat cu avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare, și cu amendă în cuantum de 20.000 (douăzeci mii) lei pentru nerespectarea art. 43 alin. (4) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 6 decembrie 2023.

Nr. 17.090.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Dreptății Sociale European

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2023, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 1.07.2023—30.11.2023 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Dreptății Sociale European în anul 2022, perioada verificată fiind 6.07.2022—31.12.2022.

I. Constatări

Întrucât Partidul Dreptății Sociale European nu a comunicat în termen de 15 zile de la data afișării notificării documentele solicitate de Autoritatea Electorală Permanentă, echipa de control nu a putut verifica veniturile încasate și cheltuielile efectuate de formațiunea politică în anul 2022.

II. Sancțiuni aplicate

Partidul Dreptății Sociale European a fost sancționat cu avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 14 decembrie 2023.

Nr. 17.586.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

